NARAYANEEYAM DASAKAS 61 to 70

*61   Blessing the wives of the performers of vedic sacrifices *

ततश्च वृन्दावनतोऽतिदूरतो वनं गतस्त्वं खलु गोपगोकुलैः ।

हृदन्तरे भक्ततरद्विजाङ्गनाकदम्बकानुग्रहणाग्रहं वहन् ॥ 61-1

ततो निरीक्ष्याशरणे वनान्तरे किशोरलोकं क्षुधितं तृषाकुलम् ।

अदूरतो यज्ञपरान् द्विजान्प्रति व्यसर्जयो दीदिवियाचनाय तान् ॥ 61-2

गतेष्वथो तेष्वभिधाय तेऽभिधां कुमारकेष्वोदनयाचिषु प्रभो ।

श्रुतिस्थिरा अप्यभिनिन्युरश्रुतिं न किञ्चिदूचुश्च महीसुरोत्तमाः ॥ 61-3

अनादरात् खिन्नधियो हि बालकाः समाययुर्युक्तमिदं हि यज्वसु ।

चिरादभक्ताः खलु ते महीसुराः कथं हि भक्तं त्वयि तैः समर्प्यते ॥ 61-4

निवेदयध्वं गृहिणीजनाय मां दिशेयुरन्नं करुणाकुला इमाः ।

इति स्मितार्द्रं भवतेरिता गतास्ते दारका दारजनं ययाचिरे ॥ 61-5

गृहीतनाम्नि त्वयि सम्भ्रमाकुलाश्चतुर्विधं भोज्यरसं प्रगृह्य ताः ।

चिरं धृतत्वत्प्रविलोकनाग्रहाः स्वकैर्निरुद्धा अपि तूर्णमाययुः ॥ 61-6

विलोलपिञ्छं चिकुरे कपोलयोः समुल्लसत्कुण्डलमार्द्रमीक्षिते ।

निधाय बाहुं सुहृदंससीमनि स्थितं भवन्तं समलोकयन्त ताः ॥ 61-7

तदा च काचित्त्वदुपागमोद्यता गृहीतहस्ता दयितेन यज्वना ।

तदैव सञ्चिन्त्य भवन्तमञ्जसा विवेश कैवल्यमहो कृतिन्यसौ ॥ 61-8

आदाय भोज्याननुगृह्य ताः पुनस्त्वदङ्गसङ्गस्पृहयोज्झतीर्गृहम् ।

विलोक्य यज्ञाय विसर्जयन्निमाश्चकर्थ भर्तॄनपि तास्वगर्हणान् ॥ 61-9

निरूप्य दोषं निजमङ्गनाजने विलोक्य भक्तिं च पुनर्विचारिभिः ।

प्रबुद्धतत्त्वैस्त्वमभिष्टुतो द्विजैर्मरुत्पुराधीश निरुन्धि मे गदान् ॥ 61-10

*62 The blocking of the sacrifice to Indra *

कदाचिद्गोपालान् विहितमखसम्भारविभवान्

निरीक्ष्य त्वं शौरे मघवमदमुध्वंसितुमनाः ।

विजानन्नप्येतान् विनयमृदु नन्दादिपशुपा-

नपृच्छः को वायं जनक भवतामुद्यम इति ॥62-1

बभाषे नन्दस्त्वां सुत ननु विधेयो मघवतो

मखो वर्षे वर्षे सुखयति स वर्षेण पृथिवीम् ।

नृणां वर्षायत्तं निखिलमुपजीव्यं महितले

विशेषादस्माकं तृणसलिलजीवा हि पशवः ॥62-2

इति श्रुत्वा वाचं पितुरयि भवानाह सरसं

धिगेतन्नो सत्यं मघवजनिता वृष्टिरिति यत् ।

अदृष्टं जीवानां सृजति खलु वृष्टिं समुचितां

महारण्ये वृक्षाः किमिव बलिमिन्द्राय ददते ॥62-3

इदं तावत्सत्यं यदिह पशवो नः कुलधनं

तदाजीव्यायासौ बलिरचलभर्त्रे समुचितः ।

सुरेभ्योऽप्युत्कृष्टा ननु धरणिदेवाः क्षितितले

ततस्तेऽप्याराध्या इति जगदिथ त्वं निजजनाण्॥62-4

भवद्वाचं श्रुत्वा बहुमतियुतास्तेऽपि पशुपा

द्विजेन्द्रानर्चन्तो बलिमददुरुच्चैः क्षितिभृते ।

व्यधुः प्रादक्षिण्यं सुभृशमनमन्नादरयुता-

स्त्वमादः शैलात्मा बलिमखिलमाभीरपुरतः॥62-5

अवोचश्चैवं तान्किमिह वितथं मे निगदितं

गिरीन्द्रो नन्वेषु स्वबलिमुपभूङ्क्ते स्ववपुषा ।

अयं गोत्रो गोत्रद्विषि च कुपिते रक्षितुमलं

समस्तानित्युक्त्वा जहृषुरखिला गोकुलजुषः॥62-6

परिप्रीताः याताः खलु भवदुपेता व्रजजुषो

व्रजं यावत्तावन्निजमखविभङ्गं निशमयन् ।

भवन्तं जानन्नप्यधिकरजसाक्रान्तहृदयो

न सेहे देवेन्द्रस्त्वदुपरचितात्मोन्नतिरपि॥62-7

मनुष्यत्वं यातो मधुभिदपि देवेष्वविनयं

विधत्ते चेन्नष्टस्त्रिदशसदसां कोऽपि महिमा ।

ततश्च ध्वंसिष्ये पशुपहतकस्य श्रियमिति

प्रवृत्तस्त्वां जेतुं स किल मघवा दुर्मदनिधिः॥62-8

त्वदावासं हन्तुं प्रलयजलदानम्बरभुवि

प्रहिण्वन् बिभ्राणः कुलिशमयमभ्रेभगमनः ।

प्रतस्थेऽन्यैरन्तर्दहनमरुदाद्यैर्विहसितो
भवन्माया नैव त्रिभुवनपते मोहयति कम् ॥62-9

सुरेन्द्रः क्रुद्धश्चेत् द्विजकरुणया शैलकृपया-
प्यनातङ्कोऽस्माकं नियत इति विश्वास्य पशुपान् ।
अहो किं नायातो गिरिभिदिति सञ्चिन्त्य निवसन्
मरुद्गेहाधीश प्रणुद मुरवैरिन् मम गदान् ॥62-10

*63 Holding up the Govardhana mountain *

दद्दृशिरे किल तत्क्षणमक्षतस्तनितजृम्भितकम्पितदिक्तटाः ।
सुषमया भवदङ्गतुलां गता व्रजपदोपरि वारिधरास्त्वया ॥63-1

विपुलकरकमिश्रैस्तोयधारानिपातै-
र्दिशि दिशि पशुपानां मण्डले दण्ड्यमाने ।
कुपितहरिकृतान्नः पाहि पाहीति तेषां
वचनमजित श्रुण्वन्मा बिभीतेत्यभाणीः ॥63-2

कुल इह खलु गोत्रो दैवतं गोत्रशत्रो-
र्विहतिमिह स रुन्ध्यात्को नुः वः संशयोऽस्मिन् ।
इति सहसितवादी देव गोवर्धनाद्रिं
त्वरितमुदमुमूलो मूलतो बाल दोर्भ्याम् ॥63-3

तदनु गिरिवरस्य प्रोद्धृतस्यास्य तावत्
सिकतिलमृदुदेशे दूरतो वारितापे ।

परिकरपरिमिश्रान्धेनुगोपानधस्ता-

दुपनिदधदधत्था हस्तपद्मेन शैलम् ॥63-4

भवति विधृतशैले बालिकाभिर्वयस्यै-

रपि विहितविलासं केळिलापादिलोले ।

सविधमिलितधेनूरेकहस्तेन कण्डू-

यति सति पशुपालास्तोषमैषन्त सर्वे ॥63-5

अतिमहान् गिरिरेष तु वामके करसरोरुहि तं धरते चिरम् ।

किमिदमद्भुतमद्रिबलन्विति त्वदवलोकिभिराकथि गोपकैः ॥63-6

अहह धार्ष्ट्यममुष्य वटोर्गिरिं व्यथितबाहुरसाववरोपयेत् ।

इति हरिस्त्वयि बद्धविगर्हणो दिवससप्तकमुग्रमवर्षयत् ॥63-7

अचलति त्वयि देव पदात्पदं गलितसर्वजले च घनोत्करे ।

अपहृते मरुता मरुतां पतिस्त्वदभिशङ्कितधीः समुपाद्रवत् ॥63-8

शममुपेयुषि वर्षभरे तदा पशुपधेनुकुले च विनिर्गते ।

भुवि विभो समुपाहितभूधरः प्रमुदितैः पशुपैः परिरेभिषे ॥63-9

धरणिमेव पुरा धृतवानसि क्षितिधरोद्धरणे तव कः श्रमः ।

इति नुतस्त्रिदशैः कमलापते गुरुपुरालय पालय मां गदात् ॥63-10

*64   Crowning as Govinda *

आलोक्य शैलोद्धरणादिरूपं प्रभावमुच्चैस्तव गोपलोकाः ।

विश्वेश्वरं त्वामभिमत्य विश्वे नन्दः भवज्जातकमन्वपृच्छन् ॥64-1

गर्गोदितो निर्गदितो निजाय वर्गाय तातेन तव प्रभावः।

पूर्वाधिकस्त्वय्यनुराग एषामैधिष्ट तावद्बहुमानभारः ॥64-2

ततोऽवमानोदिततत्त्वबोधः सुराधिराजः सह दिव्यगव्या।

उपेत्य तुष्टाव स नष्टगर्वः स्पृष्ट्वा पदाब्जं मणिमौलिना ते ॥64-3

स्नेहस्नुतैस्त्वां सुरभिः पयोभिर्गोविन्दनामाङ्कितमभ्यषिञ्चत्।

ऐरावतोपाहृतदिव्यगङ्गापाथोभिरिन्द्रोऽपि च जातहर्षः ॥64-4

जगत्त्रयेशे त्वयि गोकुलेश तथाऽभिषिक्ते सति गोपवाटः।

नोकेऽपि वैकुण्ठपदेऽप्यलभ्यां श्रियं प्रपेदे भवतः प्रभावात् ॥64-5

कदाचिदन्तर्यमुनं प्रभाते स्नायन् पिता वारुणपूरुषेण।

नीतस्तमानेतुमगाः पुरीं त्वं तां वारुणीं कारणमर्त्यरूपः ॥64-6

ससम्भ्रमं तेन जलाधिपेन प्रपूजितस्त्वं प्रतिगृह्य तातम्।

उपागतस्तत्क्षणमात्मगेहं पिताऽवदत्तच्चरितं निजेभ्यः ॥64-7

हरिं विनिश्चित्य भवन्तमेतान् भवत्पदालोकनबद्धतृष्णान्।

निरीक्ष्य विष्णो परमं पदं तद्दुरापमन्यैस्त्वमदीदृशस्तान् ॥64-8

स्फुरत्परानन्दरसप्रवाहप्रपूर्णकैवल्यमहापयोधौ।

चिरं निमग्नाः खलु गोपसङ्घास्त्वयैव भूमन् पुनरुद्धृतास्ते ॥64-9

करबदरवदेवं देव कुत्रावतारे

निजपदमनवाप्यं दर्शितं भक्तिभाजाम्।

तदिह पशुपरूपी त्वं हि साक्षात्परात्मान्

पवनपुरनिवासिन् पाहि मामामयेभ्यः ॥64-10

*65 The Gopikas' coming to Krishna *

गोपीजनाय कथितं नियमावसाने

मारोत्सवं त्वमथ साधयितुं प्रवृत्तः ।

सान्द्रेण चान्द्रमहसा शिशिरीकृताशे

प्रापूरयो मुरलिकां यमुनावनान्ते ॥65-1

सम्मूर्छनाभिरुदितस्वरमण्डलाभिः

सम्मूर्छयन्तमखिलं भुवनान्तरालम् ।

त्वद्वेणुनादमुपकर्ण्य विभो तरुण्य-

स्तत्तादृशं कमपि चित्तविमोहमापुः ॥65-2

ता गेहकृत्यनिरतास्तनयप्रसक्ताः

कान्तोपसेवनपराश्च सरोरुहाक्ष्यः ।

सर्वं विसृज्य मुरलीरवमोहितास्ते

कान्तारदेशमयि कान्ततनो समेताः ॥65-3

काश्चिन्निजाङ्गपरिभूषणमादधाना

वेणुप्रणादमुपकर्ण्य कृतार्धभूषाः ।

त्वामागता ननु तथैव विभूषिताभ्य-

स्ता एव संरुरुचिरे तव लोचनाय ॥65-4

हारं नितम्बभुवि काचन धारयन्ती

काञ्चीं च कण्ठभुवि देव समागता त्वाम्।
हारित्वमात्मजघनस्य मुकुन्द तुभ्यं
व्यक्तं बभाष इव मुग्धमुखी विशेषात्॥65-5

काचित्कुचे पुनरसज्जितकञ्चुलीका
व्यामोहतः परवधूभिरलक्ष्यमाणा।
त्वामाययौ निरुपमप्रणयातिभार-
राज्याभिषेकविधये कलशीधरेव॥65-6

काश्चित् गृहात् किल निरेतुमपारयन्त्य-
स्त्वामेव देव हृदये सुदृढं विभाव्य।
देहं विधूय परचित्सुखरूपमेकं
त्वामाविशन्परमिमा ननु धन्यधन्याः॥65-7

जारात्मना न परमात्मतया स्मरन्त्यो
नार्यो गताः परमहंसगतिं क्षणेन।
तत्त्वां प्रकाशपरमात्मतनुं कथञ्चि-
च्चित्ते वहन्नमृतमश्रममश्नुवीय॥65-8

अभ्यागताभिरभितो व्रजसुन्दरीभि-
र्मुग्धस्मितार्द्रवदनः करुणावलोकी।
निस्सीमकान्तिजलधिस्त्वमवेक्ष्यमाणो
विश्वैकहृद्य हर मे परमेश रोगान्॥65-9

66 Delighting the Gopikas

उपयातानां सुदृशां कुसुमायुधबाणपातविवशानाम् ।
अभिवाञ्छितं विधातुं कृतमतिरपि ता जगाथ वाममिव ॥66-1

गगनगतं मुनिनिवहं श्रावयितुं जगिथ कुलवधूधर्मम् ।
धर्म्यं खलु ते वचनं कर्म तु नो निर्मलस्य विश्वास्यम् ॥66-2

आकर्ण्य ते प्रतीपां वाणीमेणीदृशः परं दीनाः ।
मा मा करुणासिन्धो परित्यजेत्यतिचिरं विलेपुस्ताः ॥66-3

तासां रुदितैर्लपितैः करुणाकुलमानसो मुरारे त्वम् ।
ताभिः समं प्रवृत्तो यमुनापुळिनेषु काममभिरन्तुम् ॥66-4

चन्द्रकरस्यन्दलसत्सुन्दरयमुनातटान्तवीथीषु ।
गोपीजनोत्तरीयैरापादितसंस्तरो न्यषीदस्त्वम् ॥66-5

सुमधुरनर्मालपनैः करसंग्रहणैश्च चुम्बनोल्लासैः ।
गाढालिङ्गनसङ्गैस्त्वमङ्गनालोकमाकुलीचकृषे ॥66-6

वासोहरणदिने यद्वासोहरणं प्रतिश्रुतं तासाम् ।
तदपि विभो रसविवशस्वान्तानां कान्तसुभ्रुवामदधाः ॥66-7

कन्दळितधर्मलेशं कुन्दमृदुस्मेरवक्त्रपाथोजम् ।
नन्दसुत त्वां त्रिजगत्सुन्दरमुपगूह्य नन्दिता बालाः ॥66-8

विरहेष्वङ्गारमयः शृङ्गारमयश्च सङ्गमेऽपि त्वम् ।
नितरामङ्गारमयस्तत्र पुनः सङ्गमेऽपि चित्रमिदम् ॥66-9

राधातुङ्गपयोधरसाधुपरीरम्भलोलुपात्मानम् ।

आराधये भवन्तं पवनपुराधीश शमय सकलगदान् ॥66-10

*67 Disappearance of the Lord etc *

स्फुरत्परानन्दरसात्मकेन त्वया समासादितभोगलीलाः ।

असीममानन्दभरं प्रपन्ना महान्तमापुर्मदमम्बुजाक्ष्यः ॥67-1

निलीयतेऽसौ मयि मय्यमायं रमापतिर्विश्वमनोभिरामः ।

इतिस्म सर्वाः कलिताभिमाना निरीक्ष्य गोविन्द तिरोहितोऽभूः ॥67-2

राधाभिधां तावदजातगर्वामतिप्रियां गोपवधूं मुरारे ।

भवानुपादाय गतो विदूरं तया सह स्वैरविहारकारी ॥67-3

तिरोहितेऽथ त्वयि जाततापाः समं समेताः कमलायताक्ष्यः ।

वने वने त्वां परिमार्गयन्त्यो विषादमापुर्भगवन्नपारम् ॥67-4

हा चूत हा चम्पक कर्णिकार हा मल्लिके मालति बालवल्ल्यः ।

किं वीक्षितो नो हृदयैकचोर इत्यादि तास्त्वत्प्रवणा विलेपुः ॥67-5

निरीक्षितोऽयं सखि पङ्कजाक्षः पुरो ममेत्याकुलमालपन्ती ।

त्वां भावनाचक्षुषि वीक्ष्य काचित्तापं सखीनां द्विगुणीचकार ॥67-6

त्वदात्मिकास्ता यमुनातटान्ते तवानुचक्रुः किल चेष्टितानि ।

विचित्य भूयोऽपि तथैव मानात् त्वया वियुक्तां ददृशुश्च राधाम् ॥67-7

ततः समं ता विपिने समन्तात्तमोवतारावधि मार्गयन्त्यः ।

पुनर्विमिश्रा यमुनातटान्ते भृशं विलेपुश्च जगुर्गुणांस्ते ॥67-8

तथाव्यथासंकुलमानसानां व्रजाङ्गनानां करुणैकसिन्धो ।

जगत्त्रयीमोहनमोहनात्मा त्वं प्रादुरासीरयि मन्दहासी ॥67-9

सन्दिग्धसन्दर्शनमात्मकान्तं त्वां वीक्ष्य तन्व्यस्सहसा तदानीम् ।

किं किं न चक्रुः प्रमदातिभारात् स त्वं गदात्पालय मारुतेश ॥67-10

*68 The Gopikas in the Lord's company *

तव विलोकनाद्गोपिकाजनाः प्रमदसंकुलाः पङ्कजेक्षण ।

अमृतधारया संप्लुता इव स्तिमिततां दधुस्त्वत्पुरोगताः ॥68-1

तदनु काचन त्वत्कराम्बुजं सपदि गृह्णती निर्विशङ्कितम् ।

घनपयोधरे संविधाय सा पुळकसंवृता तस्थुषी चिरम् ॥68-2

तव विभोऽपुरा कोमळं भुजं निजगळान्तरे पर्यवेष्टयत् । विभोऽपुर

गळसमुद्गतं प्राणमारुतं प्रतिनिरुन्धतीवातिहर्षुला ॥68-3

अपगतत्रपा कापि कामिनी तव मुखाम्बुजात्पूगचर्वितम् ।

प्रतिगृह्य्य तद्वक्त्रपङ्कजे निदधती गता पूर्णकामताम् ॥68-4

विकरुणो वने संविहाय मामपगतोऽसि का त्वामि स्पृशेत् ।

इति सरोषया तावदेकया सजललोचनं वीक्षितो भवान् ॥68-5

इति मुदाकुलैर्वल्लवीजनैः सममुपागतो यामुने तटे ।

मृदुकुचाम्बरैः कल्पितासने घुसृणभासुरे पर्यशोभथाः ॥68-6

कतिविधा कृपा केऽपि सर्वतो धृतदयोदयाः केचिदाश्रिते ।

कतिचिदीदृशा मादृशेष्वपीत्यभिहितो भवान्वल्लवीजनैः ॥68-7

अयि कुमारिका नैव शङ्क्यतां कठिनता मयि प्रेमकातरे ।

मयि तु चेतसो वोऽनुवृत्तये कृतमिदं मयेत्यूचिवान्भवान् ॥68-8

अयि निशम्यतां जीववल्लभाः प्रियतमो जनो नेदृशो मम ।

तदिह रम्यतां रम्ययामिनीष्वनुपरोधमित्यालपो विभो ॥68-9

इति गिराधिकं मोदमेदुरैर्व्रजवधूजनैः साकमारमन् ।

कलितकौतुको रासखेलने गुरुपुरीपते पाहि मां गदात् ॥68-10

*69 Raasakreeda *

केशपाशधृतपिञ्छिकाविततिसञ्चलन्मकरकुण्डलं

हारजालवनमालिकाललितमङ्गरागघनसौरभम् ।

पीतचेलधृतकाञ्चिकाञ्चितमुदञ्चदंशुमणिनूपुरं

रासकेलिपरिभूषितं तव हि रूपमीश कलयामहे ॥69-1

तावदेव कृतमण्डने कलितकञ्चुलीककुचमण्डले

गण्डलोलमणिकुण्डले युवतिमण्डलेऽथ परिमण्डले ।

अन्तरा सकलसुन्दरीयुगलमिन्दिरारमण सञ्चरन्

मञ्जुळां तदनु रासकेलिमयि कञ्जनाभ समुपादधाः ॥69-2

वासुदेव तव भासमानमिह रासकेळिरससौरभं

दूरतोऽपि खलु नारदागदितमाकलय्य कुतुकाकुलाः ।

वेषभूषणविलासपेशलविलासिनीशतसमावृता

नाकतो युगपदागता वियति वेगतोऽथ सुरमण्डली ॥69-3

वेणुनादकृततानदानकलगानरागगतियोजना-

लोभनीयमृदुपादपातकृततालमेलनमनोहरम् ।
पाणिसंक्वणितकङ्कणं च मुहुरं सलम्बितकराम्बुजं
श्रोणिबिम्बचलदम्बरं भजत रासकेळिरसडम्बरम् ॥69-4

श्रद्धया विरचितानुगानकृततारतारमधुरस्वरे
नर्तनेऽथ ललिताङ्गहारलुळिताङ्गहारमणिभूषणे ।
सम्मदेन कृतपुष्पवर्षमलमुन्मिषद्दिविषदां कुलं
चिन्मये त्वयि निलीयमानमिव संमुमोह सवधूकुलम् ॥69-5

स्विन्नसन्नतनुवल्लरी तदनु कापि नाम पशुपाङ्गना
कान्तमंसमवलम्बते स्म तव तान्तिभारमुकुलेक्षणा ।
काचिदाचलितकुन्तळा नवपटीरसारनवसौरभं
वञ्चनेन तव सञ्चुचुम्ब भुजमञ्चितोरुपुळकाङ्कुरम् ॥69-6

कापि गण्डभुवि सन्निधाय निजगण्डमाकुलितकुण्डलं
पुण्यपूरनिधिरन्ववाप तव पूगचर्वितरसामृतम् ।
इन्दिराविहृतिमन्दिरं भुवनसुन्दरं हि नटनान्तरे
त्वामवाप्य दधुरङ्गनाः किमु न सम्मदोन्मददशान्तरम् ॥69-7

गानमीश विरतं क्रमेण किल वाद्यमेळनमुपारतं
ब्रह्मसम्मदरसाकुलाः सदसि केवलं ननृतुरङ्गनाः ।
नाविदन्नपि च नीविकां किमपि कुन्तलीमपि च कञ्चुलीं
ज्योतिषामपि कदम्बकं दिवि विलम्बितं किमपरं ब्रुवे ॥69-8

मोदसीम्नि भुवनं विलाप्य विहृतिं समाप्य च ततो विभो
केलिसम्मृदितनिर्मलाङ्गनवघर्मलेशसुभगात्मनाम् ।
मन्मथासहनचेतसां पशुपयोषितां सुकृतचोदित-
स्तावदाकलितमूर्तिरादधिथ मारवीरपरमोत्सवान् ॥69-9

केळिभेदपरिलोलिताभिरतिलालिताभिरबलाळिभिः
स्वैरमीश ननु सूरजापयसि चारु नाम विहृतिं व्यधाः ।
काननेऽपि च विसारिशीतलकिशोरमारुतमनोहरे
सूनसौरभमये विलेसिथ विलासिनीशतविमोहनम् ॥69-10

कामिनीरिति हि यामिनीषु खलु कामनीयकनिधे भवान्
पूर्णसम्मदरसार्णवं कमपि योगिगम्यमनुभावयन् ।
ब्रह्मशङ्करमुखानपीह पशुपाङ्गनासु बहुमानयन्
भक्तलोकगमनीयरूप कमनीय कृष्ण परिपाहि माम् ॥69-11

***70 The salvation of Sudarsana ***

इति त्वयि रसाकुलं रमितवल्लभे वल्लवाः
कदापि पुरमम्बिकाकमितुरम्बिकाकानने ।
समेत्य भवता समं निशि निषेव्य दिव्योत्सवं
सुखं सुषुपुरग्रसीद्व्रजपमुग्रनागस्तदा ॥70-1

समुन्मुखमथोन्मुकैरभिहतेऽपि तस्मिन्बला-
दमुञ्चति भवत्पदे न्यपति पाहि पाहीति तैः ।
तदा खलु पदा भवान्समुपगम्य पस्पर्श तं

बभौ स च निजां तनुं समुपसाद्य वैद्याधरीम् ॥70-2

सुदर्शनधर प्रभो ननु सुदर्शनाख्योऽस्म्यहं
मुनीन्क्वचिदपाहसं त इह मां व्यधुर्वाहसम् ।
भवत्पदसमर्पणादमलतां गतोऽस्मीत्यसौ
स्तुवन्निजपदं ययौ व्रजपदं च गोपा मुदा ॥70-3

कदापि खलु सीरिणा विहरति त्वयि स्त्रीजनै-
र्जहार्धनदानुगः स किल शङ्खचूडोऽबलाः ।
अतिद्रुतमनुद्रुतस्तमथ मुक्तनारीजनं
रुरोजिथ शिरोमणिं हलभृते च तस्याददाः ॥70-4

दिनेषु च सुहृज्जनैः सह वनेषु लीलापरं
मनोभवमनोहरं रसितवेणुनादामृतम् ।
भवन्तममरीदृशाममृतपारणादायिनं
विचिन्त्य किमु नालपन् विरहतापिता गोपिकाः ॥70-5

भोजराजभृतकस्त्वथ कश्चित्कष्टदुष्टपथदृष्टिररिष्टः ।
निष्ठुराकृतिरपष्ठुनिनादस्तिष्ठते स्म भवते वृषरूपी ॥70-6

शाक्वरोऽथ जगतीधृतिहारी मूर्तिमेष बृहतीं प्रदधानः ।
पङ्क्तिमाशु परिघूर्ण्य पशूनां छन्दसां निधिमवाप भवन्तम् ॥70-7

तुङ्गशृङ्गमुखमाश्वभियन्तं ससंगृह्य रभसादभियं तम् ।
भद्ररूपमपि दैत्यमभद्रं मर्दयन्नमदयः सुरलोकम् ॥70-8

चित्रमद्य भगवन् वृषघातात्सुस्थिराजनि वृषस्थितिरुर्व्याम् ।
वर्धते च वृषचेतसि भूयान्मोद इत्यभिनुतोऽसि सुरैस्त्वम् ॥70-9

औक्षकाणि परिधावत दूरं वीक्ष्यतामयमिहोक्षविभेदी ।
इत्थमात्तहसितैः सह गोपैर्गेहगस्त्वमव वातपुरेश ॥70-10